

MIKES KELEMEN MAGYAR NYELV ÉS IRODALOM TANTÁRGYVERSENY
2012. március 3.

IX. OSZTÁLY

A tételek kidolgozására szánt idő: 3 óra

I. 45 pont

Olvasd el figyelmesen az alábbi szöveget, majd oldd meg a feladatot!

Ha barátaira gondolt, nem akarta, hogy eszébe jusson egy történet, vagyis a Pálcikaember elmélkedése a barátságról a következő történet öntőformája volt:

Egyetlen fa állt a bérház udvarán. A ház lakói a fa tövére öntötték vödreikből a vizet, s ez nem derogált a fának, mert szépen nőtt és terebélyesedett. Áldásos volt árnyéka, lombja sok madarat csalogatott az udvarba.

Ő hálás volt az embereknek ezért a fáért; ha akarta, egy mediterrán faluban érezte magát, ha akarta, Párizsban akár...

Később kanalizáltak, a fa útban volt, a fát el kellett távolítani.

A Pálcikaember mélyen megdöbbsent attól a könnyedségtől, amellyel elhatározták a fa kivágását.

Mennyire csalódott volt.

“De mit érezhetett ehhez képest maga a fa.”

(Láng Zsolt: Ecetfa)

Alakítsd ki saját olvasatodat a szövegről! Értelmezésedben segítségére lehetnek a következő szempontok:

- a cím értelmezése
- elbeszélő–emlékezés–elbeszélés összefüggései
- a motívumok jelentésrétegei
- a Pálcikaember viszonyulása környezetéhez

II. 45 pont

Írd át a következő Örkény egypercest a megmaradt pogácsa nézőpontjából! Változtasd meg a címet is!

Valahol a Nagy Magyar Alföldnek egy kicsike tanyáján éldegélt egy család, apa, anya és két gyerek, mind pogácsakedvelők.

Ha a mamának volt rá ideje, s kedvében akart járni övéinek, sütött nekik egy nagy tepsis pogácsát. Egyszer azonban liszt helyett mérges rovarirtószert gyúrt a tészta. Ízre nem volt rosszabb, így hát jól bepogácsáztak, s reggelre meghaltak mind a négyen, az apa, az anya, a gyerekek.

Negyednap eltemették őket, s aztán összejött a rokonság meg a közeli és távolabbi szomszédok, ahogy az már illik, halotti torra. Homoki bort ittak, s hozzá a maradék pogácsát majszolgatták. El is patkoltak mind, ahányan voltak.

A mentősöknek – az orvosnak, a két hordágyvivőnek meg a sofőrnek – már nem akadt dolguk. Csak fejcsóválva körüljárták azt a sok halottat, s mielőtt visszaindultak volna, megettek néhány pogácsát, ittak rá egy kis bort.

Kivéve a sofőrt. Bort nem ihatott, mert vezetnie kellett, a pogácsát pedig nem szerette. De ami ott maradt a tepsiben, azt újságpapírba csomagolva letette az ülése mellé, hogy kárba ne vesszen. Jó lesz az még, gondolta, valakinek.

És most viszi!

(Örkény István: A végzet)